

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinînd cererea de recurs declarată de către lichidatorul Societății pe Acțiuni „Autocomtrans”, în proces de insolabilitate, Dogot Constantin,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Vestauto Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de Societatea pe Acțiuni „Autocomtrans”, în proces de insolabilitate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost repusă în termen cererea de validare a creanței depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”,

c o n s t a t ă

La 01 august 2014, creditorul SC „Vestauto Grup” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de debitorul SA „Autocomtrans”.

În motivarea cererii a invocat că la 07 februarie 2014, Arbitrajul Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova în cauza arbitrală la cererea reclamantului SC „Vestauto Grup” SRL privind încasarea de la SA „Autocomtrans” a datoriei restante, a penalității și taxei arbitrale prin hotărîrea arbitrală din 07 februarie 2014, a dispus încasarea de la SA „Autocomtrans” în beneficiul SC „Vestauto Grup” SRL - datoria de bază în mărime de 70613,16 lei, penalitate pentru neexecutarea în termen a obligațiilor de plată în mărime de 123514,45 lei și cheltuieli arbitrale sub forma taxei de stat în mărime de 3000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție nr. 2c-157/2014 din 22 aprilie 2014, a fost eliberat titlul executoriu de executare silită a hotărîrii arbitrale din 07 februarie 2014, care a fost înaintat spre executare executorului judecătoresc Cornelia Balan.

Astfel, la 21 mai 2014 a fost intentată procedura de executare, iar la data de 22 mai 2014 în adresa debitorului a fost expediată și notificarea nr. 162/05-14 recepționată de destinatar la 23 mai 2014, prin care în conformitate cu art. 19 al Legii insolabilității debitorul a fost informat că în cazul neexecutării hotărîrii arbitrale din

07 februarie 2014, în termen de 2 zile, creditorul va depune în instanța de insolvență competentă cererea introductivă de intentare a procesului de insolvență.

Suține că pînă în prezent SA „Autocomtrans” nu a stins datoria, iar prin scrisoarea nr. 075/479/14 din 31 iulie 2014, a fost informat de către executorul judecătoresc Cornelia Balan despre lipsa mijloacelor financiare în conturile bancare ale SA „Autocomtrans”, despre faptul că debitorul SA „Autocomtrans” nu figurează în calitate de fondator în alte întreprinderi, fapt ce atestă că executorul judecătoresc nu dispune la moment de alte posibilități de executare a documentelor executorii aflate în procedură, inclusiv în favoarea statului.

Totodată, indică că executorul judecătoresc Cornelia Bălan a fost informată de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Rîșcani prin scrisoarea nr. 01-17/2-4267 din 28 mai 2014, despre faptul că debitorul SA „Autocomtrans” nu a prezentat dările de seamă pe perioada fiscală A/2013. Mai mult ca atît, asupra conturilor bancare ale debitorului a fost aplicat sechestru de către IFS pe mun. Chișinău, DAF Rîșcani, pentru datoriile la Bugetul Public Național.

Din informațiile obținute de la ÎS „Cadastru” se constată că debitorul SA „Autocomtrans” dispune de careva bunuri imobile din str. Cucorilor, 58, mun. Chișinău, însă asupra acestora este aplicat sechestru de către IFS mun. Chișinău încă la data de 22 decembrie 2011.

Din informațiile obținute de la SA „Banca de Economii” se constată că debitorul deține conturi bancare în cadrul băncii, soldul contului constituie 0,63 lei.

Invocă că la data de 26 iunie 2014, prin cererea nr. 01-17/4-5163 la procedura de executare nr. 075/479/2014 s-a alăturat IFS mun. Chișinău, DAF Rîșcani, solicitînd încasarea de la debitorul SA „Autocomtrans” în beneficiul statului a datoriei în mărime de 1 548 114, 16 lei.

Menționează că, din informațiile obținute de pe pagina web a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, se confirmă că pe rol la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău sunt un șir de dosare civile unde în calitate de pîrît figurează SA „Autocomtrans”, iar categoria dosarelor intentate este „cu privire la plata salariului” și „litigii apărute din contracte și operațiuni bancare”, fapt care în plus dovedește că debitorul a încetat să efectueze plăți în adresa creditorilor, salariaților, Bugetului Public Național etc.

Invocă că la 17 iulie 2014, a expeditat, în mod repetat, în adresa debitorului notificarea nr. 231/07-14, recepționată de către SA „Autocomtrans” la data de 18 iulie 2014, prin care în conformitate cu art. 19 al Legii insolvenței a adus la cunoștință debitorul că în cazul neexecutării hotărîrii arbitrale din 07 februarie 2014 în termen de 2 zile, va depune în instanța de insolvență competentă cererea introductivă de intentare a procesului de insolvență față de SA „Autocomtrans” și l-a informat în mod repetat despre faptul că titlul executoriu a fost înaintat spre executare silită la 21 mai 2014, în temeiul căruia și a fost intentată procedura de executare.

Solicită creditorul SC „Vestauto Grup” SRL admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvență față de debitorul SA „Autocomtrans”, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 din Legea insolvenței, înlăturarea conducerii SA „Autocomtrans” de la gestionarea

întreprinderii cu transmiterea atribuțiilor de administrare și de dispoziție asupra bunurilor debitorului administratorului provizoriu ÎI „Dogot Constantin”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SC „Vestauto Grup” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SA „Autocomtrans”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Dogot Constantin”, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SA „Autocomtrans” au fost aplicate măsurile de asigurare asupra bunurilor debitorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, a fost intentată procedura de insolvență față de SA „Autocomtrans”, fiind desemnată ÎI „Dogot Constantin” în calitate de administrator al insolvenței SA „Autocomtrans”, iar întru prevenirea modificării stării bunurilor societății debitoare în perioada derulării procesului de insolvență a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

La data de 03 iunie 2015, creditorul SRL „Chișinău-Gaz” a înaintat cererea de repunere în termen cu validarea creanțelor, solicitând repunerea în termenul de înaintare a creanțelor, recunoașterea SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de creditor chirografar și validarea creanțelor SRL „Chișinău-Gaz” ce o deține față de SA „Autocomtrans” ca creanțe chirografare de rangul V în mărime de 30790,49 lei.

În motivarea cererii sus menționate a indicat că creditorul SRL „Chișinău-Gaz” nu a fost notificat de către administratorul procesului de insolvență despre intentarea procesului de insolvență contrar prevederilor art. 26 alin. (2) și art. 35 alin. (4) al Legii insolvenței.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintată de SRL „Chișinău-Gaz”.

La 21 decembrie 2015, lichidatorul SA „Autocomtrans” în proces de insolvență, Dogot Constantin a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de înaintare a creanțelor SRL „Chișinău-Gaz” să fie respinsă ca depusă tardiv.

În motivarea recursului a invocat că dispozitivul hotărârii de intentare a procesului de insolvență a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 340-343 (4979-4982) din 14 noiembrie 2014, iar după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare se prezumă că toți creditorii au fost informați privind inițierea procesului de insolvență.

Sub acest aspect susține că SRL „Chișinău-Gaz” a cunoscut cu certitudine despre inițierea procesului de insolvență și respectiv, despre necesitatea depunerii cererii de validare cel puțin din data de 17 noiembrie 2014, iar cererea privind validarea creanței a fost prezentată instanței la data de 03 iunie 2015 și în acest sens nefiind prezentată instanței nici o probă pertinentă și concludentă care ar justifica depășirea termenului de înaintare a creanțelor.

Menționează că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014 a fost stabilit termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor până la data de 20 noiembrie 2014, ședința de validare cu prezentarea tabelului definitiv al creanțelor fiind stabilită pentru data de 27 noiembrie 2014, iar la 27 noiembrie instanța de insolvență a amânat ședința de validare a creanțelor pentru data de 11 decembrie 2014.

În context, consideră că creditorul SRL „Chișinău-Gaz” cu întârziere a înaintat instanței de insolabilitate cererea privind validarea creanței.

Remarcă faptul că publicarea la data de 14 noiembrie 2014 în Monitorul Oficial a dispozitivului hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 2i-381/14 din 23 octombrie 2014, prezintă în esență o notificare asupra intentării procedurii de insolabilitate, dat fiind faptul că acest dispozitiv cuprinde termenele de depunerea cererilor de validare, respectiv se prezumă că SRL „Chișinău-Gaz” a cunoscut despre intentarea procedurii de insolabilitate față de SA „Autocomtrans” la data de 14 noiembrie 2014, avînd în vedere că Monitorul Oficial este o publicație periodică de interes public, accesul la aceasta fiind asigurat tuturor participanților la raporturi juridice, persoanelor fizice și juridice etc., concomitent invocînd și faptul că la accesarea portalului Curții de Apel Chișinău la compartimentul hotărârile instanței/proceduri de insolabilitate se poate vedea toată informația ce ține de debitorul SA „Autocomtrans”.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 13 martie 2013, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea enunțată, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii primei instanțe din 15 decembrie 2015, la 21 decembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul, invocă dezacordul cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintată de SRL „Chișinău-Gaz”.

După cum denotă actele cauzei la 01 august 2014, creditorul SC „Vestauto Grup” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de debitorul SA „Autocomtrans”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SC „Vestauto Grup” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SA „Autocomtrans”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Dogot Constantin”, iar în

scopul prevenirii modificării stării bunurilor SA „Autocomtrans” au fost aplicate măsurile de asigurare asupra bunurilor debitorului.

Tot actele cauzei atestă că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, a fost intentată procedura de insolvență față de SA „Autocomtrans”, fiind desemnată ÎI „Dogot Constantin” în calitate de administrator al insolvenței SA „Autocomtrans”, iar întru prevenirea modificării stării bunurilor societății debitoare în perioada derulării procesului de insolvență a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

Prin aceeași hotărîre administratorul insolvenței Dogot Constantin a fost obligat să notifice creditorii SA „Autocomtrans” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv a creanțelor pînă la 20 noiembrie 2014.

De asemenea actele cauzei denotă că prin cererea din 03 iunie 2015 creditorul SRL „Chișinău-Gaz” a solicitat repunerea în termenul de înaintare a creanțelor, recunoașterea SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de creditor chirografar și validarea creanțelor SRL „Chișinău-Gaz” ce o deține față de SA „Autocomtrans” ca creanțe chirografare de rangul V în mărime de 30790,49 lei.

Tot din materialele cauzei se constată că în cadrul intentării procesului de insolvență creditorul SRL „Chișinău-Gaz” nu a fost notificat în modul prevăzut de legislație despre drepturile sale privind înaintarea creanțelor, considerent din care a și depus cererea privind recunoașterea creanțelor de creditor cu încălcarea termenului de declarare.

Instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 15 decembrie 2015 justificat a dispus repunerea în termen a cererii creditorului SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la validarea creanței față de SA „Autocomtrans”.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs relevă că în conformitate cu prevederile art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Conform art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărîrea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Conform art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare

a intentării procesului, instanța de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Potrivit art. 145 alin. (3) și alin. (4) din aceeași Lege, încheierea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței poate fi contestată cu recurs de administratorul insolvabilității/lichidator, de debitor sau de creditor. Odată cu repunerea în termen a cererii de admitere a creanței, instanța de insolvabilitate numește o ședință specială de validare pe cheltuiala creditorului întârziat. La data validării creanței repuse în termen, se rectifică tabelul definitiv al creanțelor.

Raportînd aceste prevederi la împrejurările cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține drept corectă constatarea instanței de insolvabilitate cu privire la faptul că creditorul SRL „Chișinău-Gaz” a omis din motive întemeiate termenul de înaintare a cererii de validare a creanței față de debitorul SA „Autocomtrans”, iar ca urmare justificat a dispus repunerea în termen a cererii de validare a creanței creditorului SRL „Chișinău-Gaz” față de SA „Autocomtrans”.

Instanța de recurs respinge argumentul recurentului cu referire la faptul că informația cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SA „Autocomtrans” a fost publicată în Monitorul Oficial, deoarece publicarea informației în Monitorul Oficial nu exonerează administratorul de obligațiunea notificării tuturor creditorilor, în conformitate cu art. 35 alin. (4) al Legii insolvabilității, or, astfel de abordare a problemei este incorectă și care contraveni direct prevederilor art. 35 alin. (4) al Legii insolvabilității, din conținutul căror rezultă incontestabil că administratorul insolvabilității are obligația, odată cu adoptarea hotărîrii de intentare a procedurii de insolvabilitate, de a expedia o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolubil.

Mai mult că și prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014 administratorul insolvabilității SA „Autocomtrans” a fost obligat să notifice creditorii, cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate (f. d. 3).

În acest context, instanța de recurs conchide că toate aceste circumstanțe analizate în ansamblul lor, constituie o excepție de la regula generală de depunere a cererii de înregistrare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvabilitate și corect au fost reținute de prima instanța ca temei legal de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Alte argumente invocate în recurs, de asemenea nu pot fi reținute deoarece nu indică la ilegalitatea încheierii recurate, mai mult că sunt similare celor invocate în cadrul examinării cererii în prima instanța, cărora le-a fost dată o apreciere în corespundere cu prevederile legale.

Pentru considerentele menționate și avînd în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către lichidatorului procesului de insolvabilitate Societății pe Acțiuni „Autocomtrans”, Dogot Constantin și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății pe Acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolvență, Dogot Constantin.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost admisă cererea creditorului SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la repunerea în termen a cererii de înaintare a creanțelor, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Vestauto Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de Societatea pe Acțiuni „Autocomtrans”.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas